

[Leif Hermann]

Jeg vil godt spørge fru Merete Aarup, om hun ikke tilslutter sig bistandslovens grundlæggende princip, at når man har med børns og unges problemer at gøre, så har man også med deres forældres problemer at gøre, således at man nødvendigvis fra de sociale myndigheders side må anlægge et helhedssyn, og at der, når man ikke gør det, når man gør undtagelser fra dette helhedssyn, jf. reglerne om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, skal være tale om meget stærke retsgarantier.

Det vil jeg gerne bede om fru Merete Aarups kommentarer til, for vi diskuterer ikke alene kriminalpolitik. Vi diskuterer jo også socialpolitik i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg mener stadig væk ikke, at man skal ændre ved noget, der fungerer godt, og forslagsstillerne mener åbenbart, at tingene vil blive bedre ved, at man opretter dette centrale SSP-udvalg under Socialministeriet. Det mener vi ikke. Vi mener, at det fungerer godt dér, hvor det ligger.

I kommunerne ser vi på familien som en helhed under bistandsloven. Vi ser på dem inden for skole og fritid. Vi prøver at vurdere det enkelte menneske som en helhed, også børnene som en helhed. Vi prøver at se på forældrene, hvilke muligheder der er. Det er altid svært, hvis man skal gribe ind og tvangsjerne børn. Dér har vi jo dommere med. Der er den retssikkerhed, der skal være, og selvfølgelig skal der også her være retssikkerhed. Det er da helt klart. De ting skal være i orden.

Jeg ser ikke forskellen i arbejdet, og at det skulle blive bedre ved, at man flytter det fra Justitsministeriet, fra Det Kriminalpræventive Råd over i Socialministeriet. I kommunerne fungerer tingene godt. Hvorfor skulle man pludselig ændre strukturen højere op, når der kan nedsættes udvalg, hvad man jo har gjort i langt de fleste kommuner? Man kan selvfølgelig spørge: Hvorfor har de ikke gjort det i de sidste kommuner? Det må være, fordi de ikke mener, at der er behov for det.

Jeg mener i hvert fald, at tingene fungerer godt ude omkring, og derfor bør forældrene være med i samarbejdet om deres børn.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil også i korthed forholde mig til det centrale i SF's forslag, nemlig at man vil flytte disse ting over til et centralt SSP-udvalg under socialministeren og med den konkrete sammensætning, som er foreslået i punkt 1, og for de lokale SSP-udvalg i punkt 2 i beslutningsforslaget.

I Venstre mener vi, at SSP ligger rigtigt, hvor det ligger i øjeblikket, under Det Kriminalpræventive Råd. Vi er i og for sig ikke bange for at kalde en spade for en spade, og vi viger ikke tilbage for at lade det høre hjemme under det kriminalpræventive.

Det er rigtigt, at der er mange andre indgange til problemet end lige præcis det kriminelle og det kriminalpræventive – med streg under det præventive – men alligevel er det vel et særkende ved netop SSP, at det er kriminalprævention, det handler om.

Vi kan altså ikke støtte forslaget. Vi har i gruppen den opfattelse, at det er godt, at man fra kommune til kommune kan ordne sig, som man vil.

Jeg havde i mandags et møde i det nordjyske, hvor jeg er valgt, med SSP-medarbejdere i de kommuner deroppe, og det var mindre kommuner, i hvert fald sammenlignet med København, Århus eller Ålborg, og de havde skiftende behov. De meldte alle sammen om pæn succes i deres arbejde. Et par af dem mente endda, at de var ved at gøre sig selv arbejdsløse, og at de pågældende kommuner måske inden ret længe slet ikke behøvede at have en SSP-medarbejder ansat.

Hvis man når til, at ungdomskriminaliteten bliver så lav, så er der heller ingen grund til at oprette et lokalt SSP-udvalg. Jeg kan godt læse i punkt 2, at der står *kan*, så det er en mulighed, det er ikke en tvang, men alligevel mener vi ikke, at en så central model, som der her er lagt op til, er sagen.

Jeg har et enkelt spørgsmål. Det er ikke, fordi hr. Leif Hermann behøver at komme herop med det samme og svare med en kort bemærkning. Det kan ske, når han runder af til sidst. Det letter måske også arbejdsgangen lidt her i salen.

Jeg står med artiklen af seniorforsker Melbye i AKF-Nyt, nr. 4 i 1989, så nogle vil måske sige, at den er et år gammel. Nej, den er fra december 1989. En af de ting, jeg har hæftet mig ved i